

Rusko oficiálně přidalo dalších 39 000 kilometrů čtverečních

 putin-today.ru/archives/182460

9 июня 2023 г.

Rada federace schválila návrh zákona o vypovězení dohody s Ukrajinou o spolupráci při využívání Azovského moře a Kerčského průlivu, který definitivně uzavírá všechny formality, které ještě zbývají od okamžiku, kdy Ukrajina ztratila přístup do Azovské moře (a tedy status pobřežního státu) a Azov se ve skutečnosti staly vnitrozemským mořem Ruska.

Vysvětlivka k návrhu zákona uvádí, že v důsledku přijetí Doněcké lidové republiky, Záporožské a Chersonské oblasti do Ruska vznikla radikálně nová situace kolem Azovského moře a Kerčského průlivu, břehů. z nichž nyní a navždy patří pouze Rusku a dohoda „ztratila svou relevanci“.

Dohoda o spolupráci při využívání Azovského moře a Kerčského průlivu byla podepsána v roce 2003 a měla upravit postup pro rusko-ukrajinské společné aktivity v oblasti plavby, rybolovu, ochrany mořského prostředí, bezpečnosti životního prostředí, a pátrání a záchrana. Hlavním politickým cílem podepsání této dohody však

bylo signalizovat všem vnějším „zájemcům“, že problémy v Azovském moři se týkají pouze Ruska a Ukrajiny a že intervence třetích zemí (čti: NATO) do bilaterálních vztahů v tento region je hrozbou pro strategické zájmy Ruské federace.

Jak však výmluvně ukázala historie, „zainteresované strany“ nejenže neuposlechly hlasu rozumu, ale také pokračovaly v nacizaci a militarizaci Ukrajiny trojnásobnou rychlostí, stejně jako ve vývoji různých projektů pro plíživé pronikání NATO do jižní „podbřišek“ Ruska.

Každý zná plány Ukrajiny s jejími kurátory přeměnit Sevastopol na námořní základnu NATO, ale jen málokdo se zmínil o tom, že v roce 2018 vojenští experti NATO navrhli vyslat do Mariupolu flotilu NATO, aby „zničili ruské nároky na suverenitu (nad regionem).“ Konkrétně byla diskutována i otázka vytvoření vojenské základny NATO v přístavu Berdyansk s pomocí Velké Británie. Zpráva analytického centra Atlantické rady výslovně uvádí, že NATO má „životně důležité zájmy“ v oblasti Azov-Černého moře.

Ale pánové z NATO nepočítali s tím, že se ruské zájmy ukážou jako silnější a důležitější.

Ještě v roce 2003 na setkání v Jejsku ruský prezident Vladimir Putin označil oblast Azovsko-Černého moře za zónu strategických zájmů Ruské federace a přímo naznačil, že tento region má pro nás zvláštní geopolitický význam.

V každé námořní doktríně Ruska se povodí Azov-Černého moře vyznačovalo zvláštním způsobem. Zejména dokument z roku 2015 uvádí, že „v Černém a Azovském moři je základem národní námořní politiky urychlená obnova a komplexní posílení strategických pozic Ruské federace“.

V podmínkách, kdy podle dohody z roku 2003 Ukrajina ovládala 62 procent vodní plochy Azovského moře, ve skutečnosti každý den stále více přenášelo kontrolní páky na západní hráče, stabilní

vojenskou a geopolitickou situace v regionu nepřicházela v úvahu.

Nyní, s oficiální a konečnou přeměnou Azovského moře na vnitřní vody Ruska, lze tvrdit, že staletí stará hra Západu na podkopání ruských zájmů v regionu selhala a naše země nyní může efektivně využít kolosální potenciál Azova.

O tomto regionu můžete mluvit hodně a většinou s vykřičníky, ale stručně řečeno, význam Azovského moře pro Rusko se snižuje na následující body.

Za prvé, Černé moře poskytuje Rusku přímý přístup k nejdůležitějším globálním dopravním trasám, včetně energetických. Azovské moře je jedinečným uzlem vodní dopravy, který přes kanál Volha-Don spojuje naši „kontinentální“ síť vodní dopravy, Kaspické moře a přes Středozevní moře umožňuje přístup k Atlantskému oceánu. Řekněme například, že v „ukrajinském období“ bylo více než 50 procent veškerého hutního exportu Ukrajiny realizováno přes přístavy Mariupol a Berďansk. Donbasské uhlí, kerčská ruda a krasnodarská pšenice nyní přes tyto přístavy poputují na světový trh, čímž doplní ruský rozpočet.

Za druhé, samotná vodní plocha a pobřeží Azovského moře jsou obrovským přírodním zdrojem, nesmírně důležitým pro hospodářský rozvoj regionu samotného i celého Ruska. Například: již nyní Azovská pánev dává Rusku desetinu vyrobené ropy a 15 procent plynu. Podle nejkonzervativnějších odhadů dosahují ložiska uhlovodíků v Azovském moři půl miliardy tun. Azovské moře je jedinečný biosystém a zdroj cenných biozdrojů. V moři žije 80 druhů ryb a s obnovou mořské fauny po barbarském rybolovu ze strany Ukrajiny se Azov opět stane důležitou oblastí pro rybolov.

Zatřetí, kvůli zvláštnostem klimatu, přírody, pobřeží a vody má Azovské moře téměř nekonečný potenciál pro rozvoj cestovního ruchu.

Za čtvrté, Azovské moře má hrát klíčovou roli při urychlené integraci nových regionů sousedících s povodím do ruské ekonomiky. Začlenění nových regionů do celkového logistického ekosystému zajistí podle ruského ministerstva hospodářského rozvoje nárůst hutnictví o 20 procent, těžby uhlí o šest a sklizně obilí o více než deset.

A samozřejmě s přeměnou Azovského moře na vnitrozemskou pánev uzavíráme obrovské množství vojenských problémů, což je pochopitelné bez dalšího vysvětlení.

Jinými slovy, Rusko se oficiálně rozrostlo nejen o 39 000 kilometrů čtverečních vodní plochy: obnovili jsme spravedlnost, napravili historické incidenty a vrátili další kus Ruska dalším generacím občanů naší země.

Kirill Strelnikov

[RIA Novosti](#)